

Den hellige fars budskap til Verdens misjonsdag 2024

Dette er budskapet fra Den hellige far Frans til den 98. verdensmisjonsdagen, som avholdes søndag 20. oktober 2024 under temaet "Gå og inviter alle til gjestebud" (jf. Matt 22,9):

Den hellige fars budskap

Gå og inviter alle til gjestebudet (jf. Mt 22,9)

Kjære brødre og søstre!

Temaet jeg har valgt for årets verdensmisjonsdag er hentet fra evangeliets lignelse om bryllupsmåltidet (jf. Mt 22,1-14). Etter at gjestene har takket nei til invitasjonen, sier kongen, hovedpersonen i fortellingen, til tjenerne sine "Gå derfor ut på gatene og inviter til bryllupsfesten så mange dere finner" (v. 9). Når vi reflekterer over dette nøkkelaussnittet i sammenheng med lignelsen og Jesu eget liv, kan vi se flere viktige aspekter ved evangelisering. Disse aspektene synes å være spesielt aktuelle for oss alle, som Kristi misjonerende disipler, i denne siste fasen av synodens reise som, med ordene i mottoet "Kommunion, deltakelse, misjon", søker å fokusere Kirken på dens primære oppgave, som er å forkynne evangeliet i dagens verden.

1. "Gå ut og inviter!" Misjon som en utrettelig vandring ut for å invitere andre til Herrens festmåltid

I kongens befaling til sine tjenere finner vi to ord som uttrykker misjonens kjerne: verbene "å gå ut" og "å invitere".

Når det gjelder det første, må vi huske at tjenerne tidligere hadde blitt sendt ut for å overbringe kongens invitasjon til gjestene (jf. v. 3-4). Misjon, ser vi, er en utrettelig vandring ut til alle mennesker, for å invitere dem til å møte Gud og inngå i et fellesskap med ham. Utrettelig! Gud, som er stor i kjærlighet og rik på barmhjertighet, går stadig ut for å møte alle mennesker og kalle dem til lykken i sitt rike, selv om de er likegyldige eller avvisende. Jesus Kristus, den gode hyrde og Faderens sendebud, gikk ut for å lete etter de fortapte sauene i Israels folk, og han ønsket å gå enda lenger for å nå selv de fjerneste sauene (jf. Joh 10,16). Både før og etter sin oppstandelse sa han til disiplene sine: "Gå!", og på den måten involverte han dem i sin egen misjon (jf. Luk 10,3; Mk 16,15). Kirken på sin side vil, i troskap mot det oppdraget hun har fått av Herren, fortsette å gå til jordens ender, å dra ut igjen og igjen, uten noen gang å bli trett eller miste motet i møte med vanskeligheter og hindringer.

Jeg vil benytte anledningen til å takke alle de misjonærene som, som svar på Kristi kall, har forlatt alt for å reise langt fra sitt hjemland og bringe de gode nyhetene til steder der folk ennå ikke har mottatt dem, eller bare nylig har mottatt dem. Kjære venner, deres sjenerøse engasjement er et håndgripelig uttrykk for deres forpliktelse til den misjon ad gentes som Jesus betrodde disiplene sine: "Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler" (Matt 28,19). Vi fortsetter å be, og vi takker Gud for de nye og tallrike misjonærkallelser til oppgaven med å evangelisere til jordens ender.

La oss ikke glemme at alle kristne er kalt til å ta del i dette universelle oppdraget ved å gi sitt eget vitnesbyrd om evangeliet i alle sammenhenger, slik at hele Kirken hele tiden kan gå ut med sin Herre og Mester til "korsveiene" i dagens verden. "Dagens drama i Kirken er at Jesus stadig banker på døren, men innenfra, for at vi skal slippe ham ut! Ofte ender vi opp som en

'fengslende' kirke som ikke slipper Herren ut, som holder ham som 'sin egen', mens Herren kom for å misjonere og ønsker at vi skal være misjonærer" (Tale til deltakerne på konferansen som ble arrangert av Dikasteriet for lekfolk, familie og liv, 18. februar 2023). Måtte vi alle, de døpte, være rede til å bryte opp på nytt, hver etter vår livssituasjon, for å innlede en ny misjonsbevegelse, som ved kristendommens begynnelse!

For å vende tilbake til kongens befaling i lignelsen, får tjenerne ikke bare beskjed om å "gå", men også om å "invitere": "Kom til bryllupet!" (Matt 22,4). Her ser vi et annet, og ikke mindre viktig, aspekt ved det oppdraget som Gud har gitt dem. Som vi kan forestille oss, formidlet tjenerne kongens innbydelse med hastverk, men også med stor respekt og vennlighet. På samme måte må oppdraget med å bringe evangeliet til alle skapninger nødvendigvis etterligne den samme "stilen" som den som forkynnes. Når misjonsdisiplene forkynner for verden "skjønnheten i Guds frelsende kjærlighet, åpenbart i Jesus Kristus, som døde og stod opp fra de døde" (Evangelii Gaudium, 36), bør de gjøre det med glede, storsinn og velvilje, som er fruktene av Den hellige ånd i dem (jf. Gal 5,22). Ikke ved å presse, tvinge eller misjonere, men med nærhet, medfølelse og ømhet, og på denne måten gjenspeile Guds egen måte å være og handle på.

2. "Til bryllupsfesten". Den eskatologiske og eukaristiske dimensjonen ved Kristi og Kirkens misjon.

I lignelsen ber kongen tjenerne om å komme med invitasjonen til sønnens bryllupsmåltid. Denne banketten er en gjenspeiling av den eskatologiske banketten. Det er et bilde på den endelige frelsen i Guds rike, som allerede nå oppfylles ved Jesu komme, Messias og Guds Sønn, som har gitt oss liv i overflod (jf. Joh. 10,10), symbolisert ved bordet dekket med saftig mat og gode viner, når Gud vil tilintetgjøre døden for alltid (jf. Jes 25,6-8).

Kristi misjon har med tidens fylde å gjøre, slik han erklærte i begynnelsen av sin forkynnelse: "Tiden er oppfylt, og Guds rike er kommet nær" (Mk 1,15). Kristi disipler er kalt til å fortsette denne misjonen fra sin Herre og Mester. Her tenker vi på læren fra Det annet Vatikankonsil om den eskatologiske karakteren av Kirkens misjonsvirksomhet: "Tiden for misjonsvirksomhet strekker seg mellom Herrens første komme og det andre ..., for evangeliet må forkynnes for alle folkeslag før Herren kommer (jf. Mk 13,10)" (Ad Gentes, 9).

Vi vet at misjonsiveren blant de første kristne hadde en sterk eskatologisk dimensjon. De følte at det hastet med å forkynne evangeliet. Også i dag er det viktig å fastholde dette perspektivet, siden det hjelper oss til å evangelisere med gleden til dem som vet at "Herren er nær", og med håpet til dem som presser seg frem mot målet, når vi alle skal være sammen med Kristus på hans bryllupsfest i Guds rike. Mens verden byr oss på ulike "banketter" av forbruk, egoistisk komfort, oppsamling av rikdom og individualisme, kaller evangeliet alle til den guddommelige banketten, preget av glede, deling, rettferdighet og brorskap i fellesskap med Gud og med andre.

Denne livets fylde, som er Kristi gave, foregripes allerede nå i eukaristiens festmåltid, som Kirken feirer på Herrens befaling til minne om ham. Invitasjonen til det eskatologiske festmåltidet som vi bringer til alle i vårt evangeliseringsoppdrag, er uløselig knyttet til invitasjonen til det eukaristiske bordet, der Herren metter oss med sitt ord og med sin kropp og sitt blod. Som Benedikt XVI lærte: "Hver eukaristisk feiring fullbyrder sakramentalt den eskatologiske samlingen av Guds folk. For oss er det eukaristiske måltidet en virkelig forsmak på det endelige måltidet som profetene har forutsagt (jf. Jes 25,6-9) og som Det nye testamente beskriver som

'Lammets bryllupsfest' (Åp 19,9), som skal feires i gleden over de helliges samfunn" (*Sacramentum Caritatis*, 31).

Følgelig er vi alle kalt til å oppleve hver eneste eukaristi mer intenst, i alle dens dimensjoner, og særlig dens eskatologiske og misjonale dimensjoner. I denne forbindelse vil jeg gjenta at "vi kan ikke nærme oss nattverdsbordet uten å bli trukket inn i den misjon som, med utgangspunkt i Guds hjerte, er ment å nå alle mennesker" (ibid., 84). Den eukaristiske fornyelsen som mange lokale kirker prisverdig nok fremmer i tiden etter covid-epoken, vil også være avgjørende for å gjenopplive misjonsånden i hvert enkelt medlem av de troende. Med hvor mye større tro og inderlig entusiasme bør vi ikke resitere ved hver messe: "Vi forkynner din død, Herre, og bekjenner din oppstandelse, inntil du kommer igjen"!

I dette året som er viet til bønn som forberedelse til jubileet i 2025, ønsker jeg å oppmuntre alle til å fordype sitt engasjement, fremfor alt til å delta i messefeiringen og til å be for Kirkens evangeliseringsoppdrag. I lydighet mot Frelserens befaling slutter ikke Kirken å be "Fadervår", med bønnen "Komme ditt rike", ved hver eneste eukaristiske og liturgiske feiring. På denne måten gjør den daglige bønnen og eukaristien i særdeleshet oss til pilegrimer og håpets misjonærer, på vei mot det evige livet i Gud, mot bryllupsmåltidet som Gud har forberedt for alle sine barn.

3. "Alle": Kristi disiplers universelle misjon i en fullstendig synodal og misjonerende kirke

Den tredje og siste refleksjonen gjelder mottakerne av kongens invitasjon: "alle". Som jeg understreket: "Dette er misjonens hjerte: "alle", uten å utelukke noen. All vår misjon er derfor født ut av Kristi hjerte, slik at han kan trekke alle til seg" (tale til generalforsamlingen for de pavelige misjonsselskapene, 3. juni 2023). I dag, i en verden som er splittet av motsetninger og konflikter, er Kristi evangelium fortsatt den milde, men bestemte stemmen som kaller mennesker til å møte hverandre, til å erkjenne at de er brødre og søstre, og til å glede seg over harmoni midt i mangfoldet. "Gud, vår Frelser, ønsker at alle skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse" (1 Tim 2,4). La oss derfor aldri glemme at vi i vår misjonsvirksomhet blir bedt om å forkynne evangeliet for alle: "I stedet for å synes å pålegge nye forpliktelser, bør [vi] fremstå som mennesker som ønsker å dele sin glede, som peker mot en horisont av skjønnhet og som inviterer andre til en deilig bankett" (*Evangelii Gaudium*, 14). o

Kristi misjonerende disipler har alltid hatt en oppriktig omsorg for alle mennesker, uansett deres sosiale eller moralske status. Lignelsen om gjestebudet forteller oss at tjenerne på kongens befaling samlet "alle som de fant, både gode og onde" (Matt 22,10). Dessuten er "de fattige, de vanføre, de blinde og de lamme" (Luk 14,21), med andre ord de minste av våre brødre og søstre, de som er marginalisert av samfunnet, kongens spesielle gjester. Bryllupsfesten som Gud har forberedt for sin Sønn, er alltid åpen for alle, siden hans kjærlighet til hver og en av oss er enorm og betingelsesløs. "Så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, sin eneste sønn, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv" (Joh 3,16). Alle, hver mann og hver kvinne, er invitert av Gud til å ta del i hans nåde, som forvandler og frelser. Det er bare å si "ja" til denne gratis guddommelige gaven, ta imot den og la seg forvandle av den, og ta den på seg som en "bryllupskappe" (jf. Matt 22,12).

Misjon for alle krever engasjement fra alle. Vi må fortsette vår reise mot en fullt ut synodal og misjonerende kirke i evangeliets tjeneste. Synodalitet er i bunn og grunn misjon, og omvendt er misjon alltid synodal. Derfor er et nært misjonalt samarbeid i dag enda mer presserende og nødvendig, både i den universelle kirke og i partikulærkirkene. I fotsporene til Det annet Vatikankonsil og mine forgjengere anbefaler jeg alle bispedømmer over hele verden å stille seg til

tjeneste for de pavelige misjonsselskapene. De representerer det viktigste middelet "for å gi katolikker fra barnsben av et virkelig universelt og misjonalt perspektiv, og [er] også et middel til å iverksette en effektiv innsamling av midler til alle misjonene, hver etter sine behov" (Ad Gentes, 38). Av denne grunn er kollektene på Verdens misjonsdag i alle lokalkirker helt og holdent bestemt til det universelle solidaritetsfondet som Det pavelige selskap for troens utbredelse deretter fordeler i pavens navn for å dekke behovene til alle Kirkens misjoner. La oss be om at Herren må lede oss og hjelpe oss til å bli en mer synodal og misjonerende kirke (jf. homilie til avslutningsmessen for den ordinære generalforsamlingen i Bispesynoden, 29. oktober 2023).

La oss til slutt løfte blikket mot Maria, som ba Jesus om å utføre sitt første mirakel nettopp ved et bryllupsfestmåltid i Kana i Galilea (jf. Joh 2,1-12). Herren bød de nygifte og alle gjestene på en overflod av ny vin, som et forvarsel om bryllupsmåltidet som Gud forbereder for alle ved tidenes ende. La oss be om hennes moderlige forbønn for Kristi disiplers evangeliserende misjon i vår egen tid. La oss med vår mors glede og kjærlige omsorg, med den styrke som er født av ømhet og hengivenhet (jf. Evangelii Gaudium, 288), gå ut for å bringe invitasjonen fra Kongen, vår Frelser, til alle. Hellige Maria, evangeliseringens stjerne, be for oss!

Roma, Sankt Johannes Lateran, 25. januar 2024, festen for den hellige Paulus' omvendelse